

Προσγγίσαμεν εἰς «τῆς Γρῦπες», ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ θανμάσιον τοῦτο χωρίον θ' ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς πολὺ καλὸν κρίνω 'νὰ ἴδωμεν τὰ πλησίον αὐτοῦ, πρὸς δυσμὰς καὶ ἀνατολὰς χωρία. Ὀλιγώτερον θ' ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς τὸ ΑΒΑΣΣΟ, ἢ 'Αβάσκητοῦ, ἢ, κατὰ τινα σοφόν, Καβάσ κιοῦ. Εἰς τινα χρονογράφον βυζαντινὸν εὐρὼν «χῶρον δρακῶν, οὕτω λεγόμενον Κατασύρτας—ἐγγιστα δὲ οἱ Κατασύρται τῆς Πόλεως» (Κεδρηνοῦ Β' σ. 288, 603, βλ. καὶ Γραμματικὸν Λέοντα), ἄλλοτεποτε ἐνόμισα μὴ μετέβαλε τοὺς Κατασύρτας ἢ ἐξηκονταετῆς ἐπικράτησις τῶν φράγκων εἰς Α-basso (βλ. τὸ βιβλιδίον μου «Λίθους καὶ Κεράμια» σελ. 82). Εἰς αὐτὸ ἐξέδωκα τὸ σιγίλλιον περὶ τοῦ σχολείου τοῦ 'Αβάσσο, οὗ τῆς συστάσεως ἐπεμελήθη Γρηγόριος ὁ μητροπολίτης Δέρκων ἐπειδὴ δ' ὑπὸ πατριάρχου καὶ τῆς συνόδου διωρίσθησαν, ἐπὶ τῇ συστάσει τῆς σχολῆς (1819), ἔφοροι ὁ Δημήτριος Παπαρῥηγόπουλος, ὁ Θεοδόσιος Τζικαλιώτης, ὁ παστὰ Γεώργιος Χριστοδούλου, καὶ ὁ Μιχαὴλ Βασιλείου, δυνάμεθα 'να φρονώμεν, ὅτι καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι πρόκριτοι τοῦ Γένους παρεθέριζον εἰς 'Αβάσσο.

'Αλλ' εἰς αὐτὸ μετέβη πολλάκις ὁ σουλτάνος Μαχμούτ, καὶ ἀπαξ, ὥς ἤκουσα, διενυκτέρευσεν εἰς τινα μεγάλην ἐλληνικὴν οἰκίαν, ἣν εἶδον, ἔτι σωζομένην τῷ 1887. Εἰς αὐτὴν, ἐν ποτήριον ὕδατος ψυχροῦ προσε-νεχθὲν τῷ Μαχμούτ τῷ 1833 παρήγαγεν ἀποτελέσματα εὐεργετικά διὰ τὰς πέριξ κοινότητας (ἴδὲ 'Αποσημειώματα Χρονογράφου' ὑπὸ Μ. Γ. Γεδεών' σελ. 269—270).

'Ανέγγων ἐν χειρογράφῳ Χρονικῷ Μολδανίας, ὅτι τῷ 1749, Κωνσταντίνος 'Ρακοβίτσας ὁ τότε γενόμενος ἡγεμὼν Μολδανίας, προήγαγεν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ σλουτζιάρη τὸν «Φωτάκη» πατρικὸν τοῦ δούλου, ἐκ χωρίου 'Αβάς-κιοῦ», εἰς ὃπερ ἔμενον, ὡς φαίνεται, καὶ ἡγεμόνες, ἐκεῖθεν ἀναχωρῶντες, ὥς ὁ Νικόλαος Μαυρογένης τῷ 1786, ἀπερχόμενος
Μολδανία Ἀβάνου σ. 646

Μ.Ε.Γεδων:
 Γ.Ε.Μ.Ε.
 τ. 2. 1936
 σ. 21-22

0206

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

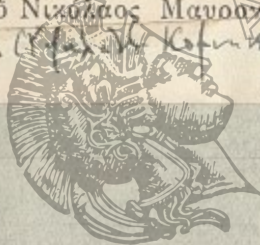
Προσηγγίσαμεν εἰς «τῆς Γρῦπες», ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ θαυμάσιον τοῦτο χωρίον θ' ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς πολὺ, καλὸν κρίνω ἵνα ἴδωμεν τὰ πλησίον αὐτοῦ, πρὸς δυσμὰς καὶ ἀνατολὰς χωρία. Ὀλιγώτερον θ' ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς τὸ ΑΒΑΣΣΟ, ἢ Ἀβάσσο, ἢ, κατὰ τινα σοφόν, Καβάσσο. Εἷς τινα χρονογράφον βυζαντινὸν εὐρὼν «χῶρον δρακῶν, οὕτω λεγόμενον Κατασύρτας—ἐγγιστα δὲ οἱ Κατασύρται τῆς Πόλεως» (Κεδρηνοῦ Β' σ. 288, 603. βλ. καὶ Γραμματικὸν Λέοντα), ἄλλοτεποτε ἐνόμισα μὴ μετέβαλε τοὺς Κατασύρτας ἢ ἐξηκονταετῆς ἐπικράτησις τῶν φράγκων εἰς Α-basso (βλ. τὸ βιβλίδιόν μου «Λίθους καὶ Κεράμια» σελ. 82). Εἰς αὐτὸ ἐξέδωκα τὸ σιγίλλιον περὶ τοῦ σχολείου τοῦ Ἀβάσσο, οὗ τῆς συστάσεως ἐπεμελήθη Γρηγόριος ὁ μητροπολίτης Δέρκων· ἐπειδὴ δ' ὑπὸ πατριάρχου καὶ τῆς συνόδου διωρίσθησαν, ἐπὶ τῇ συστάσει τῆς σχολῆς (1819), ἔφοροι ὁ Δημήτριος Παπαρῥηγόπουλος, ὁ Θεοδόσιος Τζικαλιώτης, ὁ παστὰ Γεώργιος Χριστοδούλου, καὶ ὁ Μιχαὴλ Βασιλείου, δυνάμεθα ἵνα φρονῶμεν, ὅτι καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι πρόκριτοι τοῦ Γένους παρεθέριζον εἰς Ἀβάσσο.

Ἄλλ' εἰς αὐτὸ μετέβη πολλάκις ὁ σουλτάνος Μαχμούτ, καὶ ἅπαξ, ὥς ἤκουσα, διενυκτέρευεν εἰς τινα μεγάλην ἑλληνικὴν οἰκίαν, ἣν εἶδον, ἔτι σωζομένην τῷ 1887. Εἰς αὐτὴν, ἐν ποτήριον ὕδατος ψυχροῦ προσε-νεχθὲν τῷ Μαχμούτ τῷ 1833 παρήγαγεν ἀποτελέσματα εὐεργετικὰ διὰ τὰς πέριξ κοινότητας (ἰδὲ Ἀποσημειώματα Χρονογράφου ὑπὸ Μ. Ι. Γεδεών· σελ. 269—270).

Ἀνέγων ἐν χειρογράφῳ Χρονικῷ Μολδαβίας, ὅτι τῷ 1749, Κωνσταντῖνος Ῥακοβίτσας ὁ τότε γενόμενος ἡγεμὼν Μολδαβίας, προήγαγεν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ σλουτζιάρη τὸν «Φωτάκη, πατρικὸν τοῦ δοῦλον, ἐκ χωρίου Ἀβάς-κιογι», εἰς ὃπερ ἔμενον, ὡς φαίνεται, καὶ ἡγεμόνες, ἐκεῖθεν ἀναχωρῶντες, ὡς ὁ Νικόλαος Μαυρογένης τῷ 1786, ἀπεργασμένος
ἢ Βουκουρελίαν. (Ἰδὲ Ν. Κομνῆς: τὰ Μὲτα τὴν Ἑλλάδα σ. 646,

Μ. Ι. Γεδεών:
«Θρακικὴ Ἀθ.»
τ. 21. 1936
σ. 21-22

0208

ΑΚΑΔΗΜΙΑ